

NARYCHTOWAĆ (4) *vb pf*

Pierwsze a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

praet 3 sg m narychtował (3). ◇ part praet act narychtowawszy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Przygotować do strzału; wycelować; collinere (hastam), dirigere (spiculum), intendere (tela, machinam) Cn [w tym: co (3)] (4) :

narychtować na kogo (1): wkrótce pisarz [...] z hajduki cum bumhardis venit ad locum iudicii [...] strzelbę narychtował na p. Andrzeja Wesła ZapMaz II G 97.

Zwrot: »narychtować działa, strzelbę« (1:1): ZapMaz II G 97; Tarnowłki nárychtowawłszy Działá fwoie porządnie/ y lud íprawnie włzykowawłszy v Bram obozowych/ kazał też ná Wołochow ítrzeláć. StryjKron 757.

Przen (2) :

narychtować do czego (1): do Luk miał ciągnáć/ ále záżył íztuki/ Do czáfznik nárychtował/ á ítrzelił pod Luki. KmitaSpit C3v.

a) Przygotować do potępienia kogo [co przeciw komu] (1) :

Szereg: »zaostrzyć i narychtować« (1): I.M.X.K. ferce fwe/ ięzyk/ włtá/ wárgi y pioro záostrzył y nárychtował/ przeciw bełtyey dżikiey/ przeciw niemoćie/ klefze/ y mieřzáńcowi Słáskiemu/ Czelkiemu/ y Cygáńkiemu CzechEp 126.

Synonimy: nagotować, przygotować.

Formacje współrdzenne cf RYCHTOWAĆ.

Cf NARYCHTOWANY